

260101 Житомирская об
Коростенский р-н
с. Сингай
Камінська Дуся М.

Дорогая редакция пишу вам Камінська Євдокія макарівна яка зараз проживає Житомирська об Коростенський р-н с. Сингай. А родилася і жила до 41 года у Николаевской об Первомайский р-н. с. Синюшин брод, уже прошло багато років усе забулося ну щас коли споминули 33 рік таке страшне время і я читаю у сільських вісця статі люди описують так і я хочу своє наболевше описат хоче нивсе бо усього ниопишиш у 33 році я осталас кругла сирота моя сім'я четверо померли батко мама і два брати мені було пять років лише забрали у колхозний патронат колхоз називався 13 річя жовтня нас там було 12 дівочок і також хлопців спасіба держава нас спасла від смерті но лучеб я була тоді ще здохла а батки осталис потому шо скільки я усього перинесла я там прожила до 41а як начелас війна нас котрі менші бо старші уже розійшлися вакуїровали з колхозной фермой вівці корови молодняк і ми толко успіли загнат за кіровоград і нас перисікли німці між ниодного поголовья нигде нипокинули усе повирнули на свою ферму і там я отабурилас дояркой мені уже було 13тий год я родилас у 28 году чіриз год мине начали тасуват у гирманію чотирі раз брали на комісію і нибрали бо я була ще мала а тоді я утикла з того сила у друге за 35 км, там був мій брат низодного батка бо він був за мене на багато старший тоді він мав там уже свою сімю а мені люди подказали шо у тебе є брат там і там

я у нього пожила до вроді 43 уже наші освободили те сило і сразу мене беззащитну назначіли у Николаев на стройку яка мені була стройка як я голодна ходила я шукала шоб де кому шо зробит шоб хто дав шо поїсти у 45 на победу я поїхала до брата а в дікабрі мине по указу сталіна забрали у тюрму і судив мене воений трибунал дали так я була ще несовершеннолетня 2 с половин года і отправили аж на далній восток там я робила дояркою і за харошу роботу мине досрочно освободили а там вийшла заміж за конвоїра шо охранияв заключоних він сам з житомирщини таки путем я живу на житорміщі приїхали було дуже трудно ми собі прижили пять дочок трохи розжилис дочки повиростали токо треба було жит хазяїн заболів помер коло мене ще одна була я її учіла типер шо я хоччу сказат як нам нибуло трудно ми з чоловіком николе нипросили у государства помості так шо я хочу усе таки напоснит коли мине забрали у патронат у мене осталас батківска хата

вірше дом жилезом покритий я даже його трохи припоминаю так ниужелі госуларство було бідніше за мене круглу сироту шо дом мій верх з дома забрали у колхоз под. гараж а стени повалили а ниподумали шо сирота росте а як зараз коло мене живе сама менша із сімею так у госуларстві нидобесе шоб дали чи построїли я уже устала за свій вік тяжолий хочу спокою пінсіонерка удова многодітна уже 10 год на пенсії ще никидала робит так шо поможіт